

Till stöd för sina yrkanden gör sökandena gällande att rådet inte har uppfyllt motiveringsskyldigheten i fördragets artikel 190. Rådet har inte tillräckligt motiverat varför ett offentliggörande av de handlingar som begärts utlämnande skulle strida mot "det allmänna samhällsintresset". Då motiveringen enbart består i en standardhänvisning till att yttranden från rättstjänsterna en bloc anses undantagna från tillgången till handlingar utan någon konkret form av ställningstagande till om de återopade hänsynen till rätts-säkerheten och gemenskapsrättens stabilitet är relevanta för de önskade handlingarna, skall beslutet redan på denna grund ogiltigförklaras såsom behäftat med väsentliga formfel.

Sökandena gör vidare gällande att beslutet står i strid med grundläggande rättsprinciper rörande tillämpning av fördraget, särskilt den gällande principen om öppenhet i beslutsförandet, se förklaring nr 17 i slutakten till Fördraget om Europeiska unionen, Uppförandekodex för allmänhetens tillgång till rådets och kommissionens handlingar (93/730/EG L 340, 31.12.1993, s. 41) och rådets beslut 93/731/EG av den 20 december 1993 om allmänhetens tillgång till rådets handlingar (EGT L 340, 31.12.1993, s. 43). Sökandena anför i detta sammanhang att undantag från den grundläggande principen om öppenhet skall tolkas restriktivt, och rådet kan därför inte undanta en hel grupp handlingar från offentlighet enbart enligt kriterier om deras ursprung. Det skall istället undersökas huvuvida de hänsyn som anges i uppförandekodexen kan läggas till grund för ett avslag på begäran om tillgång. Det föreligger inte sådana konkreta hänsyn som kan motivera ett avslag på begäran om tillgång.

I andra hand anför sökandena att de hänsyn som rådet återopar inte kan anses föreligga beträffande de önskade handlingarna. Tvärtomot säkras rättssäkerheten och gemenskapsrättens stabilitet genom att allmänheten har rätt att få kännedom om hela det beslutsunderlag rådet använt vid antagandet av sekundärrättsakter.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska unionens råd väckt den 24 december 1997 av NV Transfluvia

(Mål T-611/97)

(98/C 55/64)

(Rättegångsspråk: nederländska)

NV Transfluvia, Menen (Belgien), har den 24 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission och

Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna P. Cavenaille och K. Tanghe, Liege, delgivningsadress: advokatbyrån A. Schmitt, 62 avenue Guillaume, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,
- fastställa att svarandena är ansvariga för den skada som har vållats sökanden,
- följaktligen förplikta svarandena att solidariskt betala ett preliminärt belopp om 46 665 281 belgiska franc, med förbehåll för att beloppet kan komma att ökas eller minskas under förfarandets förlopp, jämte ränta om 8 procent från den 11 januari 1993, den dag då skadan faktiskt uppstod, till den dag då full ersättning har erlagts, och
- förplikta svarandena att solidariskt ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som bedriver verksamhet som tullagent, anför att svarandena har omöjliggjort dess verksamhet inom gemenskapen från och med den 1 januari 1993 genom att avskaffa tullkontroll och tullformaliteter vid de inre gränserna genom ett antal närmare beskrivna handlingar. Sökanden anför även att svarandena inte har vidtagit lämpliga övergångsåtgärder för att göra det möjligt för tullagenterna att successivt anpassa verksamheten till de nya förhållandena. De återopar med avseende på detta bland annat åsidosättande av förvärvade rättigheter samt principen om skydd för berättigade förväntningar.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska unionens råd väckt den 24 december 1997 av NV Wybo

(Mål T-619/97)

(98/C 55/65)

(Rättegångsspråk: nederländska)

NV Wybo, Poperinge (Belgien), har den 24 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna P. Cavenaille och K. Tanghe, Liege, delgivningsadress: advokatbyrån A. Schmitt, 62 avenue Guillaume, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,
- fastställa att svarandena är ansvariga för den skada som har vållats sökanden,
- följaktligen förplikta svarandena att solidariskt betala ett preliminärt belopp om 10 377 559 belgiska franc, med förbehåll för att beloppet kan komma att ökas eller minskas under förfarandets förlopp, jämte ränta om 8 procent från den 1 januari 1993, den dag då skadan faktiskt uppstod, till den dag då full ersättning har erlagts, och
- förplikta svarandena att solidariskt ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargumenten överensstämmer med dem som har åberopats i mål T-611/97. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Se sidan 33 i detta nummer av EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 december 1997 av E

(Mål T-2/98)

(98/C 55/66)

(*Rättegångsspråk: nederländska*)

E, Bryssel, har den 30 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten G. van der Wal, med behörighet att representera vid Hoge Raad der Nederlanden i Haag, och advokaten L. Y. J. M. Parret, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrå A. May, 31 Grand-rue, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara svarandens beslut i skrivelse av den 30 april 1997 genom vilket begäran om återbetalning av gemenskapsskatt som sökanden har betalat sedan 1 januari 1989 avslås,
- förklara att artikel 8 i avtalet med AIIC är ogiltig eller att artikel 8 inte kan åberopas gentemot sökanden för

att utta gemenskapsskatt på den inkomst som sökanden har förvärvat genom verksamhet som frilanstolk för svaranden under perioden från den 1 januari 1989 till den 30 september 1995,

- förplikta svaranden att återbetala den gemenskapsskatt som sökanden har betalat under perioden från den 1 januari 1989 till den 30 september 1995, som av sökanden för närvarande är beräknad till 43 265 ecu, jämte ränta om 8 procent eller enligt gällande lag,

— i andra hand;

förplikta svaranden att ersätta sökanden för skada, för närvarande beräknad till 642 199 belgiska franc, samt för den skada som återstår att fastställa och som följer av ytterligare krav från den belgiska skattemyndigheten och/eller institutioner som ansvarar för social trygghet för perioden från den 1 januari 1989 till och med den 30 september 1995, under vilken svaranden uttog gemenskapsskatt på sökandens inkomst, och

- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Svaranden hade inte rätt att utta gemenskapsskatt.

1. Genom att utta gemenskapsskatt på sökandens inkomst har kommissionen handlat i strid med gemenskapsrätten, bland annat artikel 13 i protokoll om gemenskapernas immunitet och privilegier samt dess tillämpningsföreskrifter och artikel 28 i Fusionsfördraget samt åsidosatt legalitetsprincipen. Vidare har den därigenom utövat maktmissbruk eller överskridit sina befogenheter,
2. Av ovannämnda skäl är svarandens vägran att återbetala den gemenskapsskatt som sökanden har betalat sedan år 1989 rättsstridig och det står därmed även klart att den är skyldig att återbetala den skatt som sökanden utan att vara skattskyldig har betalat,
3. Svarandens vägran att verkställa denna återbetalning strider även mot principen om skydd för berättigade förväntningar och mot likabehandlingsprincipen.

Om förstainstansrätten skulle fastställa att den inte kan förplikta svaranden att återbetala den gemenskapsskatt som sökanden har betalat, ber sökanden att förstainstansrätten skall förklara att svaranden är ansvarig för den skada som sökanden har orsakats till följd av svarandens rättsstridiga handlande (artikel 215 i EG-fördraget).